

Maurice Jules Botterman

Geboren op 01-03-1930 te Evergem

Overleden op 06-09-1972 te Gent

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Alleen zij die geloven blijven sterk
en kunnen God verstaan
als zulke wonden 't harte slaan.

VROOM AANDENKEN AAN
DE HEER

Maurice, Jules BOTTERMAN

echtgenoot van Mevrouw Ludwina BAELE

geboren te Evergem op 1 maart 1930 en godvruchtig overleden te Gent op 6 september 1972, voorzien van de sacramenten der zieken.

Het duidelijk optreden van GOD DE HEER in 't leven van mensen - zoals hier! - is altijd diep aangrijpend! Hij raakt steeds het hart van de enkeling, van het gezin, van heel de gemeenschap.

Hoe diep God sprak in hart en geest van deze jonge man en vader zal wel nooit iemand juist weten! Wij kunnen slechts vermoeden wat hij in de stilte van de nachten alleen heeft moeten verwerken. Maar zeker weten wij dat God, — zoals van zijn eigen Zoon Jezus — ook van Maurice het harde antwoord verwachtte:

Uw kelk rijst voor mijn mond,
mijn hart wil wijken gaan:
o Vader, als het moet,
UW WIL zij steeds gedaan!

Hoe diep God hier sprak in het hart van dat jonge, schone en werkzame gezin, konden enkel wat van dichterbij meebelevende. Vanuit het moederhart van die goeie echtgenote kon men vertrouwend horen spreken:

Hier thuis, o God, roept mijn ziel tot U,
want hier raakt Gij 't diepst mij aan.
Buig, o Vader, uw aanschijn over mij neer,
voor U alleen, o God, kan mijn hart maar open gaan.

God sprak hier zeker ook maanden lang in 't hart van heel onze parochiegemeenschap, die

Hij tot helpen uitnodigde. En vanuit een groep van geburen en onderling helpende boeren vrienden kreeg dat geraakte vader- en moederhart, op hof en land, een antwoord, want:

ze kwamen elke dag ook weer,
en deden 't samen goed!
Dat was hun allerdiepste taal
van wat de naastenliefde doet.

God, help ons allen, samen met uw Zoon, toch maar echt Eucharistie vieren, dat is:

- danken om uw „kracht naar kruis“ in die lijdende en stervende jonge man;
- danken om het échte teken van trouwe liefde van die man en vrouw die, gescheiden, zo één bleven.
- danken om de onderlinge liefdebond van de mensen die hier - of elders - helpend rond dit familiekruis stonden.

Maurice heeft zo dikwijls gezegd: „k zou zo gaarne nog eens thuis zijn!“ Horen wij hem dan allen zeggen: „nu ben ik in de hemel thuis“:

- om U, mijn goede Ludwina, vanuit Gods Liefde nabij te blijven;
- om U, lieve Marleen, Johan en Marijke te zegenen en te zeggen: blijf moeder beminnen en helpen;
- om U allen, moeder en schoonmoeder, broers, zuster, schoonbroeders, schoonzusters en familieleden en vele helpende vrienden te danken.

Tot blij weerzien in de eeuwige liefde!

Mevrouw Maurice BOTTERMAN-BAELE,

zijn echtgenote;

Mejuffer Marleen, Jonge Heer Johan en Mejuffer Marijke BOTTERMAN,

zijn kinderen;

Mevrouw † Arthur BOTTERMAN-VERHELST,

Mevrouw † Achiël BAELE-VANDEBON,

zijn moeder en schoonmoeder;

De families BOTTERMAN, BAELE, VERHELST en VANDEBON, danken U voor de gebeden en bliken van deelneming in hun rouw.

Drukk. Libbrecht-Verhelst - Drongen